II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 maja 2004 r.

w sprawie programu pomocy, który Hiszpana zamierza wprowadzić na rzecz organizacji producentów oliwy z oliwek

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 1630)

(Wyłącznie tekst w języku hiszpańskim jest autentyczny)

(2004/834/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po umożliwieniu zainteresowanym stronom przedstawienia uwag zgodnie z tym artykułem [1] oraz uwzględniając te uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

(1) W liście z 5 czerwca 2001 r. władze Hiszpanii zgłosiły Komisji pomoc na rzecz organizacji producentów oliwy z oliwek, opisaną w decyzji o wszczęciu procedury zgodnie z postanowieniami art. 88 ust. 3 Traktatu.

(2) W telefaksach z 28 czerwca i 12 września 2001 r. oraz z 29 stycznia i 29 kwietnia 2002 r. Komisja zwróciła się o dodatkowe informacje, które przedłożono jej w listach z 27 lipca 2001 r. oraz z 17 stycznia, 4 marca i 12 czerwca 2002 r. W liście z 12 czerwca 2002 r. władze Hiszpanii potwierdziły, iż dostarczone informacje są pełne i wystarczające oraz wnioskowały do Komisji o jak najszybsze podjęcie decyzji w sprawie zgodności pomocy.

(3) W liście z 17 lipca 2002 r. Komisja poinformowała Hiszpanię o swojej decyzji o wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do przedmiotowego systemu pomocy.

(4) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* [2]. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag w zakresie przedmiotowej pomocy.

(5) Hiszpania zgłosiła uwagi w liście z 24 września 2002 r.

(6) Komisja otrzymała odnośne uwagi od zainteresowanych. Przekazała je Hiszpanii w celu umożliwienia jej odniesienia się do nich.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

(7) Nazwa systemu: system pomocy na rzecz organizacji producentów oliwy z oliwek.

(8) Budżet: 20 milionów ESP (120 200 EUR) na rok 2001.

(9) Okres: nieograniczony.

(10) Beneficjenci: cztery organizacje producentów oliwy z oliwek z Ekstremadury.

(11) Cel pomocy: wsparcie tych organizacji w zarządzaniu pomocą na produkcję oliwy z oliwek.

(12) Możliwe skutki pomocy: zniekształcenie konkurencji, faworyzowanie pewnych producentów oliwy z oliwek, pogwałcenie zasad funkcjonowania odpowiedniej wspólnej organizacji rynku.

(13) Intensywność pomocy, koszty kwalifikujące się do subwencji, kumulacja: od 1 500 do 2 000 ESP od wniosku przekazanego przez organizację.

[1] Dz.U. C 222 z 18.9.2002, str. 18.
[2] Patrz przypis nr 1.

(14) Poniżej opisano powody wszczęcia procedury.

(15) Projekt zgłoszonego dekretu władz regionalnych przewiduje przyznanie pomocy organizacjom producentów oliwy z oliwek zajmujących się zarządzaniem i kontrolą pomocy na produkcję oliwy oraz oliwek jadalnych. Pomoc ma formę subwencji obliczonej na podstawie ilości przekazanych wniosków o pomoc. Organizacje te prowadzą działalność administracyjną i nie zajmują się obrotem oliwą.

(16) Beneficjentami są, według władz Hiszpanii, cztery organizacje stowarzyszające 11 500 producentów. Organizacje te są uznane zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów [1].

(17) Pomoc przypadająca na każdy z pierwszych 1 200 przekazanych wniosków wynosi 1 500 ESP (9,02 EUR); kwota ta może być większa, jeżeli ilość rozpatrzonych wniosków zwiększyła się w porównaniu z rokiem poprzednim, i może wynosić od 1 600 ESP (9,62 EUR) do 2 000 ESP (12,02 EUR) od jednego wniosku. Powyżej 1 200 wniosków pomoc wynosi 2 000 ESP (12,02 EUR) od wniosku.

(18) Finansowanie tych organizacji reguluje rozporządzenie nr 136/66/EWG, którego art. 20d zezwala na przyznanie 0,8 % kwoty pomocy produkcyjnej uznanym organizacjom i związkom w celu wniesienia wkładu w finansowanie kosztów wynikających z całokształtu ich działalności.

(19) Według władz Hiszpanii w regionie Ekstremadura nie osiąga się obecnie wyżej wymienionego poziomu 0,8 % w płatnościach na rzecz organizacji, lecz jedynie około 0,6 %. Wynika to z dwóch czynników:

— pierwszy z nich to znaczna różnica w rozdziale zaliczek z wyżej wymienionych 0,8 % pomiędzy organizacje i związki organizacji, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 647/2001 [2] określającym na rok gospodarczy 2000/01 kwoty przewidziane w art. 21 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2366/98 [3] ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy produkcyjnej w latach gospodarczych od 1998/99 do 2000/01; wyżej wymieniona różnica wynosi 2 EUR od wniosku o pomoc na korzyść związków; Hiszpania jest jedynym państwem Wspólnoty, w którym istnieje takie uprzywilejowanie związków,

— drugim czynnikiem jest późniejszy przydział reszty z 0,8 % według innego kryterium w zależności od liczby wniosków przekazanych przez każdą organizację, który wywołuje różnice pomiędzy regionami.

(20) Według władz Hiszpanii organizacje producentów oliwy z oliwek są skutecznym instrumentem zarządzania pomocą produkcyjną, jednak w regionie Ekstremadura większość wniosków o pomoc składanych jest indywidualnie przez poszczególnych producentów. Przedmiotowa pomoc pozwoliłaby na zwiększenie liczby organizacji oraz liczby członków organizacji już istniejących.

(21) Okres obowiązywania systemu pomocy jest nieograniczony, zaś budżet na 2001 r. wynosi 20 milionów ESP (120 200 EUR).

(22) Wszczynając procedurę, Komisja wzięła pod uwagę, co następuje.

(23) Artykuł 20d rozporządzenia nr 136/66/EWG pozwala na przydzielenie 0,8 % kwoty pomocy produkcyjnej uznanym organizacjom i związkom w celu wniesienia wkładu w finansowanie kosztów związanych z całokształtem ich działalności. Ponadto art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2261/84 z dnia 17 lipca 1984 r. ustanawiającego ogólne zasady przyznawania pomocy na produkcję oliwy z oliwek oraz organizacjom producentów [4] stanowi, że producencie Państwa Członkowskie zapewniają, iż kwoty przeznaczone dla związków i organizacji producentów są przez nie wykorzystywane wyłącznie na finansowanie działań wynikających z przepisów prawa wspólnotowego, w tym między innymi składania wniosków o pomoc dla ich członków. Artykuł 11 ust. 3 stanowi, że kwoty nie wykorzystane w całości lub częściowo zgodnie z ust. 2 podlegają zwrotowi do Państwa Członkowskiego oraz odliczeniu od wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej.

(24) Przyznanie organizacjom producentów pomocy państwa poza pomocą przewidzianą w przepisach Wspólnoty nie jest zgodne z tymi zasadami i może spowodować zniekształcenia rynku oraz ewentualną dyskryminację względem pozostałych producentów we Wspólnocie. W rezultacie bowiem organizacje producentów, które zajmują się zarządzaniem pomocą, stałyby się beneficjentami dwóch rodzajów pomocy: z jednej strony pomocy wspólnotowej, z drugiej zaś – dodanej do niej pomocy państwa. Zarządzanie pomocą produkcyjną może stawiać w sytuacji uprzywilejowanej producentów zrzeszonych w organizacjach korzystających z tej pomocy względem producentów niezrzeszonych w żadnej organizacji lub zrzeszonych w innych organizacjach, które nie otrzymują pomocy państwa. Dzieje się tak w szczególności w przypadku, jeśli łączna kwota otrzymanej pomocy przekracza koszty zarządzania pomocą i nadwyżka jest przeznaczona dla producentów lub na działania na korzyść producentów. Ponadto producenci, lub organizacje, niekorzystający z pomocy państwa, mogą być zmuszeni do ponoszenia części kosztów zarządzania wnioskami o pomoc, w przeciwieństwie do producentów zrzeszonych w organizacjach korzystających z pomocy.

[1] Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97).
[2] Dz.U. L 91 z 31.3.2001, str. 44.
[3] Dz.U. L 293 z 31.10.1998, str. 50. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1780/2003 (Dz.U. L 260 z 11.10.2003, str. 6).
[4] Dz.U. L 208 z 3.8.1984, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1639/98 (Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 38).

(25) Zważywszy na fakt, że w liście z 12 czerwca 2002 r. władze Hiszpanii uznały, że dostarczone informacje są pełne i wystarczające i zwróciły się do Komisji o możliwie najszybsze podjęcie decyzji odnośnie do zgodności pomocy, Komisja była zmuszona oprzeć swoją decyzję na informacjach, którymi dysponowała.

(26) Na podstawie dostępnych jej informacji Komisja uznała, że planowana pomoc ma przesłanki pomocy państwa nakierowanej na poprawę sytuacji finansowej organizacji producentów oliwy z oliwek, która w żaden sposób nie przyczynia się do rozwoju sektora (punkt 3.5 Wytycznych Wspólnoty w zakresie pomocy państwa w sektorze rolnictwa [1]). W związku z tym przedmiotową pomoc uznano na tym etapie za pomoc operacyjną, niezgodną ze wspólnym rynkiem. Tego typu pomoc nie przynosi żadnych długotrwałych skutków dla rozwoju sektora, zaś jej skutek bezpośredni zanika wraz z jej zakończeniem (patrz orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji z 8 czerwca 1995 r. w sprawie T-459/93, Siemens SA przeciwko Komisji [2]). Pomoc ta prowadzi bezpośrednio do poprawy warunków produkcji i obrotu produktami dla operatorów nią objętych, w odróżnieniu od operatorów niekorzystających z podobnej pomocy (na terytorium danego kraju lub w innych Państwach Członkowskich).

(27) Ponadto uznano, że przedmiotowa pomoc na rzecz organizacji producentów oliwy z oliwek odnosi się do produktu – oliwy z oliwek – objętego wspólną organizacją rynku, uregulowaną rozporządzeniem nr 136/66/EWG, która stanowi wyłączną kompetencję Wspólnoty i na której funkcjonowanie Państwa Członkowskie mają ograniczony wpływ. Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (patrz m.in. wyrok z 26 czerwca 1979 r. w sprawie 177/78 Pigs and Bacon przeciwko McCarren [3]) wielokrotnie stanowi, że wspólne organizacje rynku należy traktować jako systemy pełne i wyczerpujące, wykluczające wszelkie kompetencje Państw Członkowskich do podejmowania środków mogących stanowić wyjątki lub podważać te organizacje. W związku z powyższym na tym etapie właściwe było uznanie przedmiotowej pomocy za naruszającą wspólne organizacje rynku i, w konsekwencji, zasady wspólnotowe.

(28) Biorąc powyższe pod uwagę, na etapie wszczynania procedury Komisja uznała, że przedmiotowa pomoc nie spełnia przesłanek do zakwalifikowania jej do jakiejkolwiek kategorii wyjątków przewidzianych w art. 87 ust. 3 Traktatu i w związku z tym postanowiła wszcząć w tej sprawie procedurę przewidzianą w art. 88 ust. 2 Traktatu i wezwała Hiszpanię do przedstawienia uwag i przekazania wszelkich informacji istotnych dla oceny pomocy.

III. **UWAGI HISZPANII**

(29) W liście z 24 września 2002 r. Hiszpania przedstawiła poniższe argumenty.

(30) Przedmiotowa pomoc opiera się na rozporządzeniach nr 136/66/EWG, (WE) nr 2366/98 i (WE) nr 674/2001, mieszczących się w ramach wspólnej organizacji rynku, a w związku z tym jest zgodna z art. 87 i 88 Traktatu.

(31) Projekt dekretu nie został opublikowany i w konsekwencji nie został sfinalizowany.

IV. **UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON**

(32) Zgodnie z procedurą organizacja producentów oliwy z oliwek z regionu Ekstremadura (Opracolex) przedstawiła swoje uwagi.

(33) Beneficjentami pomocy są cztery organizacje, które – według Opracolex – zrzeszają 11 500 producentów. Organizacje te prowadzą działalność o charakterze administracyjnym, polegającą na zarządzaniu pomocą na produkcję oliwy i oliwek jadalnych oraz jej kontrolą.

(34) Opracolex uważa, iż rozpatrywana pomoc nie wchodzi w zakres stosowania art. 87 ust. 1 Traktatu. Wymaga on, by beneficjentami były przedsiębiorstwa, rozumiane jako podmioty prowadzące działalność gospodarczą, w związku z czym nie ma on zastosowania do środków skierowanych do innych kategorii beneficjentów. Działania podejmowane przez Opracolex w zakresie zarządzania zadaniami kontrolnymi warunkującymi przyznanie pomocy na produkcję nie mają na celu osiągnięcia zysku i nie są działaniami o charakterze rynkowym. W związku z powyższym działalność ta nie może zostać uznana za działalność gospodarczą, a zatem nie wchodzi w zakres stosowania art. 87 Traktatu.

(35) Działalność prowadzona przez Opracolex nie powoduje zakłóceń konkurencji ani nie wpływa na wymianę handlową. Jest to działalność pozbawiona wszelkiego wpływu na rynek, a zatem w żadnym wypadku nie może zostać uznana za działalność, która mogłaby mieć wpływ na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

(36) Przedmiotowa pomoc jest przeznaczona wyłącznie na wspieranie działań administracyjnych podejmowanych przez organizację; nie istnieje możliwość, by jakaś jej część została wykorzystana na wsparcie produkcji. Pomoc ta zakłada wsparcie pozwalające na skompensowanie niekorzystnej sytuacji istniejącej w regionie Ekstremadura, m.in. ze względu na słabo rozwiniętą infrastrukturę, niski poziom wykształcenia i wyszkolenia pracowników itd. Chodzi zatem o pomoc mającą na celu wsparcie dla regionu o wyjątkowo niekorzystnych warunkach gospodarowania.

[1] Dz.U. C 28 z 1.2.2000, str. 2.
[2] Zb.Orz. 1995, str. II-1675.
[3] Zb.Orz. 1979, str. 2161.

(37) Jest mało prawdopodobne, by ogólna kwota otrzymanej pomocy przewyższyła koszty związane z zarządzaniem nią. Opracolex dostarczył kopie skróconych rocznych bilansów, zawierających dane o jego dochodach i wydatkach w 1999, 2000 i 2001 r. Wynika z nich, iż wydatki przewyższają dochody, a głównym źródłem finansowania organizacji są kredyty; w związku z tym otrzymana pomoc w żadnym wypadku nie spowodowałaby wystąpienia nadwyżki, która mogłaby zostać rozdzielona między producentów należących do organizacji Opracolex. Różnica pomiędzy przychodami a kosztami pokrywana jest przez członków organizacji w ramach rocznych składek, co przyczynia się do uszczuplenia ich dochodów.

(w EUR)

	Bilans za 1999 r.	Bilans za 2000 r.	Bilans za 2001 r.
Część pomocy produkcyjnej zatrzymana jako opłata [1]	15 090,58	59 606,87	0
Koszty związane z zarządzaniem i funkcjonowaniem organizacji	136 819,32	193 868,87	172 423,29
Wykorzystane kredyty	58 977,47	63 733,58	115 765,80

[1] W rozumieniu art. 20d rozporządzenia nr 136/66/EWG.

(38) Ponadto, nawet w przypadku gdyby została uznana za wchodzącą w zakres stosowania art. 87 ust. 1, rozpatrywana pomoc mogłaby, według Opracolex, być objęta wyjątkiem przewidzianym w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu jako pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski.

(39) W tym zakresie Ekstremadurę uznaje się za region, do którego może mieć zastosowanie wyjątek przewidziany w art. 87 ust. 2 lit. a) Traktatu [1]. Rozpatrywana pomoc sprzyja rozwojowi regionu Ekstremadura w następujący sposób:

— pozwala ona na poprawienie kontroli działań niezbędnych do otrzymania pomocy. Pomimo iż nie stanowi pomocy produkcyjnej, przyczynia się do poprawienia sytuacji producentów oliwy z oliwek w regionie znajdującym się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, oferując im współpracę w ważnym sektorze ich działalności, jakim jest zarządzanie otrzymywaną przez nich pomocą,

— Opracolex skorzystałby na przyznaniu pomocy finansowej, która pozwoliłaby mu na pokrycie przynajmniej części kosztów operacyjnych. W przypadku nieotrzymywania pomocy organizacja ta zmuszona byłaby do zaprzestania działalności, pozbawiając swoich członków świadczonych obecnie usług związanych z zarządzaniem pomocą,

— w odniesieniu do Opracolex przedmiotowa pomoc wiązałaby się z trwałymi, pozytywnymi skutkami dla członków tej organizacji, przyczyniając się do jej przetrwania, i zapewniłaby tym samym producentom oliwy z oliwek możliwość dalszego korzystania z jej wsparcia.

[1] Mapa pomocy państwa przeznaczonej na rozwój regionalny w latach 2000–2006 (pomoc państwa N 773/99, SG 2000 D/103727.cor).

V. **OCENA POMOCY**

Artykuł 87 ust. 1 Traktatu

(40) Na mocy art. 87 ust. 1 Traktatu wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

(41) Artykuły 87 i 88 Traktatu mają zastosowanie do wszystkich produktów rolnych wymienionych w jego załączniku I, które są objęte wspólną organizacją rynku. Artykuły 87 i 88 Traktatu mają zatem zastosowanie do oliwy z oliwek.

(42) Beneficjentami rozpatrywanego systemu pomocy są uznane grupy producentów, w rozumieniu rozporządzenia nr 136/66/EWG. Zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia grupy producentów muszą spełniać następujące warunki:

„a) składać się z indywidualnych plantatorów i/lub organizacji zaangażowanych w produkcję, przetwórstwo lub handel oliwkami, oliwą z oliwek, w których skład wchodzą wyłącznie plantatorzy oliwek;

b) być zdolne do kontrolowania produkcji oliwek i oliwy z oliwek swoich członków.

c) w przypadku gdy nie należą one do uznanego stowarzyszenia grupy producentów:

— być upoważnione do składania wniosków o przyznanie pomocy w imieniu swych członków plantatorów,

— być upoważnione do otrzymywania pomocy oraz do jej rozdziału między swoich członków;

d) jeżeli należą są one do stowarzyszenia, być upoważnione do dostarczania stowarzyszeniu oświadczenia o wielkości produkcji w odniesieniu do członka plantatora w celu wystąpienia z wnioskiem o przyznanie pomocy;

e) posiadać minimalną liczbę członków lub reprezentować minimalny procent producentów oliwek lub oliwy z oliwek w regionie, w którym zostały ustanowione.

f) nie stosować dyskryminacji w żadnym z zakresów swojej działalności w stosunku do producentów spełniających warunki przyjęcia do grupy, w szczególności w związku z przynależnością państwową lub miejscem prowadzenia działalności;

g) posiadać statut zawierający przepisy zapewniające każdemu członkowi grupy pragnącemu z niej wystąpić możliwość uczynienia tego […]".

(43) Działania podejmowane przez organizacje będące beneficjentami omawianej pomocy są szczegółowo opisane w art. 20c rozporządzenia nr 136/66/EWG. Działania te polegają na wykonywaniu zadań administracyjnych w zakresie zarządzania i kontroli pomocy na produkcję oliwy z oliwek. Działania takie mogą być podejmowane wyłącznie przez grupy producentów uznane przez każde Państwo Członkowskie, zgodnie z postanowieniami rozporządzenia nr 136/66/EWG. Z tego względu nie jest możliwe, by tego typu działania, obejmujące kontrolę producentów, prowadzone były przez inne podmioty lub organizacje producentów z innego Państwa Członkowskiego.

(44) Organizacje otrzymujące omawianą pomoc składają w imieniu swych członków plantatorów wnioski o przyznanie pomocy na produkcję oraz kontrolują ich produkcję oliwek oraz oliwy z oliwek. Organizacje te podejmują działania w interesie producentów oliwy z oliwek.

(45) W ramach przekazanych uwag Opracolex dostarczył kopie skróconych bilansów rocznych, zawierających dane o dochodach i wydatkach organizacji w 1999, 2000 i 2001 r. Wynika z nich, iż wydatki przewyższają dochody, a głównym źródłem finansowania organizacji są kredyty; w związku z tym otrzymana pomoc w żadnym wypadku nie spowodowałaby wystąpienia nadwyżki. Różnica pomiędzy przychodami a kosztami pokrywana jest przez członków organizacji w ramach rocznych składek. Rozpatrywana pomoc pozwoliłaby na zmniejszenie lub nawet zlikwidowanie składek płaconych przez członków na rzecz organizacji otrzymującej pomoc.

(46) W związku z powyższym rzeczywistym beneficjentem rozpatrywanej pomocy są producenci, płacący niższe składki roczne. Finansowanie przez państwo usług, które przyczyniają się do redukcji normalnych kosztów operacyjnych rolników, stanowi pomoc przyznaną rolnikom (patrz orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 listopada w sprawie C-126/01, Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie przeciwko GEMO S.A. [1]).

(47) Pomoc, o której mowa, stanowi korzyść przyznaną beneficjentom, która zmniejsza ich normalne obciążenia finansowe. Pomoc ta przyznana jest przez państwo lub pochodzi z zasobów państwowych. Posiada ona specyficzny lub selektywny charakter, jako że sprzyja konkretnym przedsiębiorstwom lub produkcji konkretnych towarów, w tym przypadku producentom oliwy z oliwek.

(48) W świetle nabytych doświadczeń Komisja uznaje, iż bardzo niskie kwoty udzielonej pomocy w sektorze rolnictwa nie spełniają kryteriów art. 87 ust. 1 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są pewne wymogi. Dzieje się tak w przypadku, gdy kwoty pomocy otrzymanej przez indywidualnych producentów są niewielkie, a jednocześnie ogólna kwota pomocy przyznanej sektorowi rolnictwa nie przekracza niewielkiego procentu wartości produkcji.

(49) Wspólnotowa produkcja rolna charakteryzuje się tym, że każdy produkt jest zwykle produkowany przez dużą liczbę bardzo niewielkich producentów, których produkty są w dużej mierze substytucyjne w obrębie wspólnych organizacji rynku. Z tego względu wpływ niewielkich kwot pomocy przyznanej indywidualnym producentom w danym okresie należy odnieść do wartości produkcji rolnej całego sektora w tym samym okresie.

(50) Pomoc nieprzekraczająca pułapu 3 000 EUR na beneficjenta w dowolnie określonym okresie trzech lat – w sytuacji gdy całkowita kwota takiej pomocy przyznanej wszystkim przedsiębiorstwom w ciągu trzech lat nie przekracza pułapu ok. 0,3 % produkcji rolnictwa w roku 2001 (w przypadku Hiszpanii odpowiada to kwocie 106 755 000 EUR) – nie wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi i/lub nie zakłóca ani nie zagraża zakłóceniem konkurencji i z tego względu nie wchodzi w zakres stosowania art. 87 ust. 1 Traktatu.

(51) Powyższy wniosek nie dotyczy pomocy, której kwota związana jest z ceną lub z ilością produktów wprowadzonych na rynek, pomocy udzielanej na działalność związaną z wywozem, a w szczególności na działalność związaną bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej oraz pomocy uzależnionej od stosowania towarów krajowych zamiast towarów importowanych.

(52) Budżet przewidziany w ramach przedmiotowego systemu pomocy wynosi 120 000 EUR rocznie. Podana liczba producentów korzystających z systemu pomocy to 11 500, zatem kwota pomocy na beneficjenta i na rok wynosi 10,4 EUR.

[1] Orzeczenie jeszcze nieopublikowane.

Podsumowanie

(53) Biorąc pod uwagę niewielką kwotę pomocy przypadającą na beneficjenta oraz metodę przyznawania pomocy, Komisja uznaje, iż rozpatrywana pomoc nie wchodzi w zakres stosowania art. 87 ust. 1 Traktatu.

VI. **WNIOSKI**

(54) Rozpatrywana pomoc nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System pomocy państwa, który Hiszpania zamierza wprowadzić na rzecz organizacji producentów oliwy z oliwek, określony w notyfikowanym projekcie dekretu regionalnego, nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.

W związku z powyższym zezwala się na wdrożenie wymienionego systemu pomocy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji